

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314210153
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8314210153.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu: D. A., I., D. XXXX, I., X.: XXXXXXXX, zast. JUDr. Jánom Holotom, advokátom, Komenského 2791/35, Snina proti žalovanej: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/X, I., o zaplatenie 584,78 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 10C/48/2016-143 z 01.10.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie svojím, v poradí druhým rozsudkom rozhodol nasledovne, cit.:

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 584,78 eur spolu s poplatkom z omeškania zo sumy 3 782,77 eur vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania od 1.5.2014 do 31.5.2014, spolu s poplatkom z omeškania zo sumy 3 898,68 eur vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania od 1.6.2014 do 30.6.2014, spolu s poplatkov z omeškania zo sumy 4 014,59 eur vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania od 1.7.2014 do 31.7.2014, spolu s poplatkom z omeškania zo sumy 4 130,50 eur vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania od 1.8.2014 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej“.

2. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou na žalovanej domáha zaplatenia sumy 584,78Eur s prísl. titulom dlžného nájomného a poplatkov za služby spojených s užívaním bytu, ktorý dlh ku dňu 01.08.2014 predstavoval celkovo sumu 4.464,73Eur. Okrem sumy, ktorá je predmetom tohto konania, o ostatnom dlhu už bolo rozhodnuté v iných konaniach. Žalovaná je jediná a výlučná nájomníčka bytu, na ktorom dlh viazne, pretože rozvodom jej manželstva zanikol spoločný nájom k bytu jej bývalému manželovi z dôvodu, že to bola práve žalovaná, ktorá pred uzatvorením manželstva získala právo nájmu k bytu. Žalovaná nepreukázala, aby bola dlh vymáhaný v tomto konaní uhradila. Pretože otázka nájmu bytu bola vysvetlená, nebolo potrebné v tomto smere vykonať žalovanou navrhnuté dôkazy. O trovách konania rozhodla podľa zásady úspechu. Pritom postupoval podľa pokynov odvolacieho súdu z jeho ostatného zrušujúceho rozhodnutia. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 154 ods. 1, § 155 ods. 1, § 671, § 696 ods. 2, § 697, § 704 ods. 1, § 705 ods.

2 Obč. zák., § 4 nar. vlády SR č. 87/1995Z.z., výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

3. Tento rozsudok v celosti včas podaným odvolaním napadla žalovaná a navrhla ho zrušiť. Jej odvolanie je v podstate zopakovaním prvoinštancnej argumentácie. Okrem toho žalovaná namieta aj možnú zaujatosť konajúcej sudkyne, ktorá nevzala v úvahu skutočnosti týkajúce sa jej príjmu vyplývajúce z iného konania, v ktorom rozhodovala tá istá sudkyňa, domnievajúc sa potom, že napadnutý rozsudok mohol písať advokát protistrany. Okrem toho žalovaná vytyka sudkyňi, že mala zatajiť žalovanou predložený dôkaz - nájomnú zmluvu z 21.08.2003.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, lebo podané odvolanie neobsahuje žiadne skutočnosti vzťahujúce sa na daný spor.

5. Ďalšie podania strán dané neboli.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech keďže napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci samej vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil, odstránil pochybenia prvého rozhodnutia vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu z jeho zrušujúceho uznesenia a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie a v podrobnostiach naň poukazuje.

9. Pokiaľ ide o vec samu, odvolací súd konštatuje, že žalovaná v odvolacom konaní nevzniesla žiadne nové relevantné námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

10. Odvolaciemu súdu sa žiada iba dodať nasledovné.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých rozhodnutiach konštatoval (napr. v uznesení z 30.09.2013, sp. zn. 7Cdo 156/2012, v uznesení z 11.09.2013, sp. zn. 5Cdo 56/2012, v uznesení z 21.08.2013, sp. zn. 5Cdo 186/2013 a mnohé iné), že neexistencia žiadneho rozhodnutia alebo existencia právoplatného rozhodnutia nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci, nebránia dovolaciemu súdu pri skúmaní podmienok prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 237 písm. g/ OSP posúdiť túto otázku samostatne a prípadne i inak, než ju posúdil nadriadený súd (R 59/1997). Táto zásada platí i pre odvolacie konanie, preto sa musel odvolací súd zaoberať tým, či je takto žalovanou vymedzený odvolací dôvod naplnený (§ 365 ods. 1 písm. c/ CSP).

Podľa odvolacieho súdu však skutočnostiam uvádzaným žalovanou v odvolaní v žiadnom prípade nemožno pripísať relevanciu spochybňujúcu nestrannosť tento spor prejednávajúcej sudkyne.

12. Okrem toho obsah spisu neosvedčuje ani tvrdenie žalovanej o z jej strany predloženej nájomnej zmluvy z 21.08.2003, ktorá nemala byť vzatá súdom prvej inštancie následne na zreteľ, pričom samotná žalovaná vo svojom vyjadrení z 03.06.2019 uviedla, že táto zmluva mala byť o mesiac zrušená s tým, že k tejto otázke súd prvej inštancie zaujal stanovisko ak uviedol, že je logické, že strany nájomnou zmluvou nedisponujú, ak nájomný vzťah vznikol zo zákona.

13. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016). Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil, odstránil prvotné pochybenia vychádzajúc z pokynov odvolacieho súdu. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

14. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Aj v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).